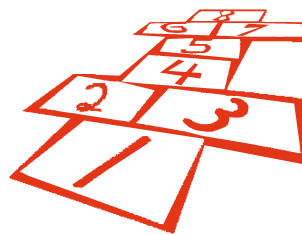

Jocs

Els jocs tradicionals i/o populars també tenen un paper important durant diverses festivitats. De sempre, els jocs han estat molt acceptats pels grups d'infants i joves, que els han utilitzat com un element important en el seu dia a dia.

Els jocs tradicionals i populars són aquells jocs coneguts i representatius d'una zona determinada. Ara bé, els anomenarem jocs tradicionals o populars en funció de si combinen la representativitat (molt practicats) amb la temporalitat (procés de transmissió entre diverses generacions o grups de persones).

Una de les característiques principals dels jocs populars i tradicionals és que s'adapten al material i a l'espai on es troben. D'aquesta forma veiem com el joc de les tabes es juga amb ossos (a Catalunya i en alguns llocs de l'estat espanyol), amb pedretes (a molts llocs del món) i amb jacks (que són unes petites estrelletes metàl·liques amb què es juga als països anglosaxons i a Amèrica del Sud). I, al mateix temps, veiem que s'hi juga sobre paviment, a la sorra o dins de casa, segons el lloc. S'adapta a cadascun dels espais on es practica.

Els jocs populars i tradicionals contenen una gran quantitat de llenguatge (lèxic, expressions, frases fetes, etc.) que els acompanya.

Un altre dels trets que cal anotar és la difícil circumstància de trobar adults que, al llarg del dia, facin ballar la baldufa. Normalment els jocs tenen un col·lectiu que els practica i és molt difícil trobar-ne de practicats de la mateixa forma per més d'un col·lectiu. L'edat, condició social, sexe, etc. condicionen la manera de practicar-los. A tall d'exemple, combinant edat i sexe, podem trobar jocs de nens, de nenes i mixtos. També hi ha jocs de nois i noies i, finalment, el món adult solia separar els jocs d'homes (hi podia intervenir la força i l'aposta de diners) i els de dones (més tranquils).

Per últim, també volem fer notar que són jocs que no es practiquen al llarg de tot l'any, sinó que tenen una estacionalitat. A cada estació de l'any podem trobar uns jocs determinats, depenent de la climatologia, la possibilitat d'obtenir un material determinat (ossos de fruita, canyes...), etc.

Ara bé, segons les característiques definides, trobem que els jocs populars i tradicionals porten associats uns valors que els converteixen en una eina pedagògica immillorable:

- La comunicació: el diàleg entre els participants és necessari perquè cal posar-se d'acord sobre quines són les normes utilitzades. No existeix un reglament dels jocs de bales: tot queda a la decisió dels participants.
- La relació entre els participants: normalment són jocs que s'aprenen d'altres nens més grans o que provenen d'altres llocs. Per una altra banda, no hi ha àrbitres. Seran els mateixos jugadors els qui hauran d'aprendre a negociar.
- La transmissió cultural: ja hem vist que podem trobar jocs molt semblants arreu del món. És un primer punt de trobada entre persones de procedències diverses a partir del qual podem arribar a descobrir l'altre i la seva cultura, i afavorir l'aprenentatge de la riquesa i d'allò que és diferent.
- L'ús dels elements de l'entorn: per jugar hem de construir els nostres propis elements de joc, ja sigui a base d'elements extrets de la natura o bé amb material reciclat.